

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3796/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужилаца-противтужених АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Јовица Дилберовић адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Ненад Живковић адвокат из ..., против тужене-противтужиоца Република Србије – Министарство одбране, коју заступа Дирекција за имовинскоправне послове из Београда, ради понављања поступка, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене ДД изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 713/2019 од 28.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле-противтужене ДД из Београда изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 713/2019 од 28.01.2020. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П 4531/16 од 08.06.2017. године, одбијен је као неоснован предлог тужиле-противтужене ДД за понављање поступка.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 713/2019 од 28.01.2020. године, потврђено је решење Трећег основног суда у Београду П 4531/16 од 08.06.2017. године.

Против наведеног решења донетог у другом степену, тужиле-противтужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

С обзиром да је поступак у овој правној ствари правноснажно окончан у време важења Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09 у даљем тексту ЗПП) то се у поступку по предлогу за понављање поступка примењују одредбе тог закона, сходно одредби члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку с („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13- УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18).

Одлучујући о ревизији тужиле-противтужене, у смислу члана 399. у вези члана 412. ст. 4. и 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба чарничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 39547/13 од 08.06.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци-противтужени тражили да се утврди да стан број .. на ... спрату у стамбеној згради у ул. ... број .., површине 55 м², представља заоставштину пок. ЂЂ као и да се тужена-противтужилац РС обавезе да тужиоцима-противтуженима као законским наследницима пок. ЂЂ изда исправу за упис својине у јавној књизи. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев којим је тражено да се тужена-противтужилац обавезе да тужиоцима-противтуженима, као законским наследницима пок. ЂЂ, на име накнаде штете плати 7.120.416,00 са законском затезном каматом од 28.03.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене РС и утврђено је да је престао уговор о закупу истог стана од 11.10.1993. године. Ставом четвртим изреке, тужиља-противтужена АА обавезана је да стан преда у државину тужене, а ставом петим тужиоци-противтужени су обавезани да туженој-противтужиљи плате парничне трошкове у износу од 489.016,00 динара.

Пуномоћник тужиље-противтужене ДД је против наведене пресуде изјавио жалбу 09.09.2015. године наводећи да је тужиљи-противтуженој ускраћено право да расправља на рочишту које је одржано дана 08.06.2015. године, обзиром да пуномоћнику није саопштено да ће се рочиште одржати на другом месту, а у периоду између два рочишта суд је пресељен из зграде у Устаничкој улици у зграду у Булевару Михаила Пупина.

Одлучујући о изјављеној жалби тужиље-противтужене, Апелациони суд је пресудом Гж 7394/15 од 11.02.2016. године исту одбио као неосновану, са образложењем да је пуномоћник тужиље-противтужене на рочишту које је одржано дана 10.03.2015. године, на ком рочишту је присуствовао, обавештен да се следеће рочиште заказује за 08.06.2015. године у 10,00 часова, што значи да је уредно позван, те да је пресељење суда са адресе у улици Устаничка број 14. на адресу Булевар Михаила Пупина број 16. општепозната чињеница која је објављена у свим средствима јавног информисања, о чему је пуномоћник тужиље-противтужене свакако морао имати сазнања.

Дана 11.05.2016. године пуномоћник тужиље-противтужене изјавио је предлог за понављање поступка наводећи да му пропуштањем достављања позива за рочиште за главну расправу, није дата могућност да расправља пред судом.

Првостепени суд није дозволио понављање правноснажно окончаног поступка са образложењем да је исти неоснован и срачунат на одуговлачење поступка, обзиром на чињеницу да је пуномоћник тужиље-противтужене адвокат Живковић Ненад присуствовао на рочишту одржаном дана 10.03.2015. године на ком је обавештен да је наредно рочиште заказао за 08.06.2015. године, што значи да је био уредно позван.

Одлучујући о изјављеној жалби на првостепено решење Виши суд у Ужицу је одбио жалбу, сматрајући да је првостепени суд правилно одлучио када је одбио тужиљин предлог за понављање поступка, али и да се због разлога на којем је заснован предлог за понављање поступка не може тражити понављање поступка јер је исти без успеха изнет у ранијем поступку - у жалби против другостепене пресуде, закључивши

да у конкретном случају није било незаконитог поступања односно пропуштања достављања чиме би странци било онемогућено расправљање пред судом.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови одбили предлог тужиле-противтужене, налазећи да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 422. став 1. тачка 1. ЗПП за понављање поступка.

Одредбом члана 422. став 1. тачка 1. ЗПП прописано је да поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странака понови уколико странци незаконитим поступањем, нарочито пропуштањем достављања није било омогућено да расправља пред судом. Према члану 423. став 1. наведеног закона, из разлога наведеним у члану 422. став 1-3 тог закона, не може се захтевати понављање поступка ако је тај разлог био без успеха изнет у ранијем поступку.

Разлог за понављање поступка из члана 422. став 1. тачка 1. ЗПП по садржини је идентичан са битном повредом одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 7. тог закона. Означену битну повреду одредаба парничног поступка тужила је безуспешно истицала у жалби, па зато из истог разлога не може основано тражити понављање поступка.

На основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**